

25 квітня 2016

Міжнародна наукова конференція «Стратегічне партнерство в зовнішній політиці США, ЄС та країн латиноамериканського регіону»

19 квітня 2016 р. в Інституті всесвітньої історії НАН України було проведено Міжнародну наукову конференцію на тему «Стратегічне партнерство в зовнішній політиці США, ЄС та країн латиноамериканського регіону» ([Інститут всесвітньої історії НАН України](#)).

Захід присвячено актуальним проблемам сучасних міжнародних відносин у європейському та євроатлантичному просторі. Основні питання порядку денного стосувалися проблемних аспектів міжнародних відносин. У тому числі:

- формування та функціонування партнерських відносини та практичної взаємодії держав євроатлантичного співтовариства;
- багатостороннього співробітництва та узгодження інтересів суб'єктів у діяльності міжнародних організацій;
- ролі та значення стратегічних партнерств у відносинах України з державами євроатлантичного та латиноамериканського регіонів;
- оцінки досвіду стратегічного партнерства в міжнародній практиці країн, що розвиваються.

У роботі конференції взяли участь співробітники ІВІ НАН України, працівники Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ України, викладачі Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана», інших вищих навчальних закладів, наукових та експертно-аналітичних установ.

У вітальному слові до учасників конференції директор ІВІ НАН України, доктор історичних наук, професор А. Кудряченко акцентував увагу на нагальних проблемах безпеки в контексті сучасного політичного становища України. У цьому сенсі провідну роль відіграють такі чинники, як успішність моделі розвитку країни, її становище в глобальній ієрархії за показниками частки в світовому ВВП та доступу до сучасних технологій, наявність ефективних партнерських та союзницьких відносин із провідними державами. Що ж стосується європейських перспектив України, вони чималою мірою залежать від позиції ФРН як провідної країни ЄС, що має свої специфічні уподобання з приводу політичних сценаріїв та облаштування безпекових зобов'язань країн-учасниць європейського інтеграційного проекту.

У своїх доповідях учасники конференції розглянули роль різнопланових партнерств у відносинах провідних держав світу (включаючи США, Велику Британію, Німеччину, Францію, Японію), двосторонні й багатосторонні партнерства в міжнародних відносинах країн євроатлантичного співтовариства та країн, що розвиваються.

Оцінюючи стан та перспективи відносин України з провідними державами світу доповідачі конференції (к. і. н. С. Толстов, д. і. н. О. Потехін, д. і. н., член-кореспондент Національної Академії педагогічних наук України В. Ткаченко, к. політ. н. Р. Кривонос та ін.) відзначали складність розбудови міцних союзницьких відносин Української держави з зовнішніми партнерами, що до певної міри зумовлено специфікою політичного світогляду сучасного покоління політичних керівників США і країн ЄС. Принагідно відзначалося, що державні лідери країн-членів ЄС і НАТО в своїй переважній більшості виявилися ментально не готові до надання силової та навіть рішучої політичної та економічної відсічі проявам російського політичного ревізіонізму в пострадянському просторі. За цих обставин Україна знову виступає для країн ЄС та НАТО фактичним донором безпеки, оскільки дозволяє країнам євроатлантичного співтовариства поступово переглянути їхні стратегічні цілі, доктрини й розпочати укріплення східного флангу НАТО шляхом створення штабів, складських об'єктів та перебазування контингентів передової військової присутності.

Різні аспекти досвіду партнерських відносин України та інших держав світу були розглянуті у виступах д. політ. н. І. Дудко, д. політ. н. Л. Чекаленко, д. політ. н. С. Шергіна, к. політ. н. М. Фесенка, к. філос. н. О. Шморгуна та інших доповідачів.

У висновках і пропозиціях, висловлених доповідачами в контексті обговорення стану міжнародних відносин і зовнішньої безпеки України, основну увагу було акцентовано на необхідності розбудови власного концептуального підходу державних структур України до розвитку стосунків з основними партнерами. До пріоритетних партнерів держави, відносини з якими розвиваються відносно успішно, сьогодні можна зарахувати Польщу, Литву та Туреччину, які мають багато спільного в безпековому баченні ситуації в регіоні Східної Європи та Чорноморсько-Каспійського басейну.

Попри надання значної політичної та економічної допомоги, сподівання українських політиків на стратегічне партнерство України зі США досі не надало очікуваних результатів. Його поліпшення залишається важливим обов'язком української дипломатії, у тому числі з огляду на перебіг президентської виборчої кампанії в США.

Аналіз сучасного стану міжнародних відносин України переконливо доводить, що попри труднощі й ускладнення у відносинах офіційного Києва з низкою держав, які свого часу були проголошені стратегічними партнерами України, постійна увага має приділятися розбудові відносин з різноплановими, однак важливими державами, які свого часу були проголошені стратегічними партнерами України. До них належать такі країни, як Велика Британія, Китай, Азербайджан, Казахстан, Бразилія. Водночас серед країн-лідерів першого рівня доцільно приділяти першочергову увагу напрацюванню механізмів та традицій взаємодії з Німеччиною та Японією, що мають значний вплив на формування і спрямування еволюції сучасних міжнародних відносин.